REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/461 AL COMISIEI

din 19 martie 2015

de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește procesul de ajungere la o decizie comună cu privire la cererea de utilizare a unui model intern al grupului în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ([1]), în special articolul 231 alineatul (4),

întrucât:

(1) Un schimb eficient de informații adecvate între autoritățile naționale de supraveghere în cauză este esențial pentru asigurarea unui proces eficace de ajungere la o decizie comună cu privire la modele interne ale grupului.

(2) Pentru a se asigura o aplicare consecventă a procesului prin care se ajunge la o decizie comună, este important ca fiecare etapă să fie bine definită. Un proces clar facilitează, de asemenea, schimbul de informații, favorizează înțelegerea reciprocă, dezvoltă relațiile dintre autoritățile de supraveghere în cauză și promovează supravegherea eficace.

(3) Planificarea realistă și în timp util a procesului de adoptare a deciziei comune este esențială. Fiecare autoritate de supraveghere în cauză ar trebui să furnizeze supraveghetorului grupului, în timp util, informațiile relevante.

(4) Stabilirea și documentarea unor procese clare pentru conținutul și punerea în aplicare a deciziei comune ar trebui să asigure faptul că decizia respectivă este pe deplin motivată.

(5) Procesul de ajungere la o decizie comună cu privire la cererea de utilizare a unui model intern al grupului ar trebui să fie coerent cu decizia comună privind modificările majore și cu schimbările aduse politicii de modificare a modelului pentru modele interne ale grupului.

(6) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare transmise Comisiei de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA).

(7) EIOPA a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat potențialele costuri și beneficii aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

(8) Pentru a spori securitatea juridică în ceea ce privește regimul de supraveghere aplicat în perioada de introducere treptată prevăzută la articolul 308a din Directiva 2009/138/CE, care va începe la 1 aprilie 2015, este important ca prezentul regulament să intre în vigoare cât mai curând posibil, în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament specifică procedurile pe care autoritățile de supraveghere trebuie să le urmeze în vederea ajungerii la o decizie comună, astfel cum este menționată la articolul 231 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, cu privire la cererea de solicitare a permisiunii de a utiliza un model intern al grupului pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe bază consolidată a unui grup, precum și a cerinței de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din cadrul grupului.

([1]) JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentului regulament, „autorități de supraveghere în cauză” înseamnă autoritățile de supraveghere din toate statele membre în care este situat sediul central al fiecărei întreprinderi de asigurare și de reasigurare afiliate, care solicită utilizarea unui model intern al grupului pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate.

Articolul 3

Acordul cu privire la proces

(1) Autoritățile de supraveghere în cauză convin cu privire la procesul de urmat pentru a ajunge la o decizie comună și la modul de formalizare a deciziei respective, inclusiv un calendar, etapele principale și rezultatele preconizate, ținând seama, de asemenea, de cerințele prevăzute de Directiva 2009/138/CE, astfel cum sunt specificate mai detaliat în Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei ([1]) de completare a Directivei 2009/138/CE. Pentru a face tot ceea ce îi stă în putință pentru a ajunge la o decizie comună în conformitate cu articolul 231 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, fiecare autoritate de supraveghere în cauză se asigură că sunt respectate termenele în ceea ce privește etapele principale și rezultatele preconizate, astfel cum au fost definite în cadrul procesului convenit.

(2) Atunci când convin asupra procesului de urmat, autoritățile de supraveghere în cauză iau în considerare orice obstacole juridice sau procese interne care le pot impune restricții în ceea ce privește exprimarea avizului lor oficial referitor la cerere în termenul specificat. În acest scop, fiecare autoritate de supraveghere în cauză informează celelalte autorități cu privire la orice obstacole juridice sau procese interne care pot exista în cadrul respectivei autorități de supraveghere.

(3) Autoritățile de supraveghere în cauză furnizează, cât mai curând posibil, celorlalte autorități în cauză orice informație care ar putea fi utilă pentru luarea unei decizii cu privire la cerere.

(4) În cazul în care o autoritate de supraveghere în cauză semnalează o problemă în ceea ce privește procesul, în special atunci când este probabil să nu se ajungă la un consens asupra unei decizii, aceasta prezintă celorlalte autorități de supraveghere în cauză motivele care au determinat această situație și precizează dacă intenționează să sesizeze EIOPA în conformitate cu articolul 231 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE. Supraveghetorul grupului discută cu toate autoritățile de supraveghere în cauză în vederea găsirii unei soluții la problema respectivă. Autoritățile de supraveghere convin asupra unui interval de timp pentru a se ajunge la o soluție.

(5) În cazul în care nu se ajunge la nicio soluție satisfăcătoare în intervalul de timp convenit și dacă autoritatea de supraveghere relevantă decide să sesizeze EIOPA, trebuie să facă acest lucru fără întârziere.

Articolul 4

Propunerea de decizie

(1) Înainte de a formula o propunere de decizie, autoritățile de supraveghere în cauză confirmă faptul că evaluarea cererii a fost finalizată și că rezultatul acestei evaluări reprezintă baza pentru luarea unei decizii cu privire la cerere.

(2) Celelalte autorități de supraveghere în cauză prezintă în scris supraveghetorului grupului contribuțiile lor cu privire la propunerea de decizie, sintetizând rezultatele evaluării pe care au realizat-o.

(3) Pe baza contribuțiilor primite de la celelalte autorități de supraveghere în cauză, astfel cum sunt menționate la alineatul (2), supraveghetorul grupului întocmește în scris o propunere de decizie, care cuprinde, dacă este cazul, termenii și condițiile care se aplică propunerii de decizie. Această propunere include motivele care au stat la baza deciziei și, dacă este cazul, a termenilor și condițiilor.

(4) La elaborarea propunerii de decizie, supraveghetorul grupului ia în considerare, dacă este cazul, opiniile exprimate în cursul evaluării cererii de către celelalte autorități de supraveghere în cauză în ceea ce privește caracterul adecvat al modelului intern al grupului pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a grupului pe bază consolidată. Dacă este cazul, supraveghetorul grupului ia în considerare, de asemenea, opiniile celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor în ceea ce privește modelul intern al grupului.

(5) Supraveghetorul grupului transmite propunerea de decizie autorităților de supraveghere în cauză și, dacă este cazul, celorlalți membri și participanți ai colegiului.

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

(6) Celelalte autorități de supraveghere în cauză prezintă supraveghetorului grupului, în scris, opinia lor cu privire la propunerea de decizie, inclusiv, dacă este cazul, opinia lor cu privire la termenii și condițiile care se aplică propunerii de decizie. Supraveghetorul grupului colectează opiniile primite și prezintă o sinteză a acestora celorlalte autorități de supraveghere în cauză.

(7) Supraveghetorul grupului organizează cel puțin o sesiune cu celelalte autorități de supraveghere în cauză pentru a discuta propunerea de decizie și opiniile exprimate. Aceste sesiuni se pot desfășura sub forma unei întâlniri fizice sau, atunci când toate autoritățile de supraveghere în cauză sunt de acord, prin alte mijloace. Obiectivul discuțiilor este să se ajungă la un consens cu privire la o decizie comună. Fiecare autoritate de supraveghere în cauză își confirmă apoi opiniile sau trimite supraveghetorului grupului, în scris, opiniile și rezervele sale finale.

Articolul 5

Decizia finală

(1) În cazul prevăzut la articolul 231 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE, atunci când s-a ajuns la o decizie comună, supraveghetorul grupului:

(a) documentează decizia finală cu privire la cerere și, dacă este cazul, termenii și condițiile care se aplică deciziei;

(b) trimite decizia finală tuturor membrilor colegiului și, dacă este cazul, participanților, împreună cu opiniile autorităților de supraveghere în cauză.

În cazul menționat la primul paragraf, acordul privind decizia finală este confirmat în scris de către reprezentanții autorităților de supraveghere în cauză care au autoritatea necesară pentru a-și asuma angajamente în numele autorităților lor respective.

(2) În cazul prevăzut la articolul 231 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE, atunci când nu s-a ajuns la o decizie comună, supraveghetorul grupului:

(a) documentează decizia sa finală;

(b) documentează opiniile și rezervele menționate la articolul 4 alineatul (7);

(c) expune opiniile și rezervele formulate de autoritățile de supraveghere în cauză și, dacă este cazul, motivele pentru care supraveghetorul grupului s-a îndepărtat de la aceste opinii atunci când a furnizat autorităților de supraveghere în cauză un document în care prezintă decizia sa în conformitate cu articolul 231 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE;

(d) trimite decizia celorlalți membrii ai colegiului și, dacă este cazul, participanților, împreună cu opiniile și rezervele autorităților de supraveghere în cauză.

Articolul 6

Notificarea deciziei

(1) Atunci când se ia o decizie finală, supraveghetorul grupului notifică această decizie solicitantului, fără întârziere.

(2) În cazul în care se acordă permisiunea de utilizare a modelului intern al grupului, supraveghetorul grupului include în decizie:

(a) precizarea dacă decizia a fost o decizie comună în conformitate cu articolul 231 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE sau dacă aceasta a fost adoptată de supraveghetorul grupului în conformitate cu articolul 231 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE;

(b) motivele care au stat la baza deciziei;

(c) numele întreprinderilor afiliate incluse în sfera de aplicare a modelului intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a grupului;

(d) numele întreprinderilor afiliate care sunt autorizate să utilizeze modelul intern al grupului pentru calcularea cerinței lor de capital de solvabilitate;

(e) dacă este cazul, riscurile și principalele unități operaționale care intră în sfera de aplicare a unui model intern parțial;

(f) data de la care cerințele de capital de solvabilitate enumerate la literele (c) și (d) se calculează cu ajutorul modelului intern al grupului;

(g) dacă este cazul, termenii și condițiile care se aplică permisiunii de a utiliza modelul intern al grupului, precum și motivele care stau la baza acestor termeni și condiții;

(h) dacă este cazul, obligația ca întreprinderea să elaboreze și să prezinte un plan de extindere a sferei de aplicare a modelului intern, inclusiv descrierea și calendarul planului;

(i) dacă este cazul, tehnica de integrare aprobată care va fi utilizată pentru integrarea modelului intern parțial în formula standard de calculare a cerinței de capital de solvabilitate.

(3) În cazul în care cererea de utilizare a modelului intern al grupului este respinsă, supraveghetorul grupului include în decizie o scurtă descriere a părților sau a aspectelor modelului intern care nu respectă cerințele pentru utilizarea unui model intern al grupului, precum și trimiterea exactă la cerințele care nu sunt îndeplinite. În notificare se precizează, de asemenea, că decizia de respingere nu implică faptul că alte cerințe au fost considerate, în urma evaluării, ca fiind respectate.

Articolul 7

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 martie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER